

han end holdt sig allerbagest i Følget ligesom for dermed at antyde, at han ikke var der helt med sin gode Vilje. Paa hans alvorsfulde Ansigt stod der tydeligt at læse for Alle, at det ingeniunde havde været uden Betænkeligheder, han havde besluttet sig til at deltage i denne Ceremoni. Han hørte nu til Pastor Madsens svorne Mænd og nød megen Anseelse i Menigheden paa Grund af sin store Hellighed.

Paa Dril havde Væver Hansen slaaet Følge med ham, hvad der øjensynligt i høj Grad generede ham. Han havde gentagne Gange gjort Forsøg paa at blive ham kvit, havde forandret Plads i Toget, givet sig i Snak med Andre o. lgn.; men Væveren blev ved at hænge paa Siden af ham som en Burre og gottede sig aabenbart ved at mærke den Opsigt, deres mærkelige Kompagniskab vakte rundt omkring.

Ogsaa forhenværende Dyrlæge Aggerbølle saaes i Følget, skønt nærmest som en Skygge af sig selv, bleg og slunken, med kridhvidt Haar og Skæg, en ynkelig Frakke og luvslidt Cylinderhat, men stadig lige strunk af Holdning og med en Næseklemmer foran sine uhyggeligt store, stift fremadstirrende Glaskugler af et Par Øjne. Den af Skæbnen saa romantisk omtumlede Mand var